

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/3/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200712
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200712.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci navrhovateľky: B. E., bytom F. X, XXX XX L., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Košice, so sídlom Murgašova 3, P.O.BOX A-11, 040 41 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn.: 5880/2016-KaKE, R.z. 34085/2016 z 20. mája 2016, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/20/2016-15 z 8. februára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/20/2016-15 z 8. februára 2017 mení tak, že rozhodnutie odporcu Sp. zn. 5880/2016-KaKE, R. z. 34085/2016 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom č. k. 3Sp/20/2016-15 z 8. februára 2017 zrušil rozhodnutie odporcu sp. zn.: 5880/2016-KaKE, R. z. 34085/2016 z 20. mája 2016 podľa § 250q ods. 3 v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorým nepriznal navrhovateľke nárok na poskytovanie právnej pomoci podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“) z dôvodu nesplnenia podmienky, že hodnota sporu neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy v zmysle § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 327/2005 Z.z.. Zároveň vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

Krajský súd skonštatoval, že navrhovateľka sa domáhala priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci vo veci podania dovolania voči rozhodnutiu súdu, ktorým nebola oslobodená od súdneho poplatku v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 15C/7/2014. Z listinných

dôkazov, ktoré sú založené v administratívnom spise vyplývalo, že na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/7/2014 sa vedie konanie v právnej veci žalobkyne: B. E. proti žalovanému: Východoslovenská energetika Košice, o zaplatenie 1.500,00 Eur s príslušenstvom. Žalobkyňa spolu so žalobou o zaplatenie 1.500,00 Eur (náhrada škody) požiadala o oslobodenie od súdneho poplatku. Okresný súd Košice I uznesením 15C/7/2014-35 z 19.05.2014 navrhovateľke priznal oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok v rozsahu 3. Na základe tohto potom ju okresný súd vyzval na zaplatenie súdneho poplatku v sume 22,50 Eur. Žalobkyňa proti uzneseniu okresného súdu, ktorým jej bolo priznané oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok v rozsahu 3 podala odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 6Co/596/2014-48 zo dňa 22.05.2015 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým žalobkyňi bolo priznané oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok v rozsahu 3. Proti uzneseniu krajského súdu žalobkyňa podala dovolanie, z ktorého dôvodu Okresný súd Košice I ju vyzval, že v konaní o dovolaní musí byť zastúpená advokátom, na základe čoho aj podala žiadosť o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z..

Ďalej zdôraznil, že odporca ako správny orgán konajúci o žiadosti podľa zák. č. 327/2005 Z.z. v odôvodnení svojho rozhodnutia odcitoval ustanovenie § 6 ods. 1 písm. a), b), c), § 6 ods. 2, § 6a ods. 1, § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. a uviedol, že vo veci s ktorou sa žiadateľka na centrum obrátila nebola splnená podmienka hodnoty sporu majúcej za to, že hodnota sporu, ktorý sa vedie na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/7/2014 je suma 22,50 Eur (t. j. hodnota zaplatenia súdneho poplatku). Žiadateľka nespĺnila jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc stanovenú v § 6 ods. 1 písm. a) až c) zákona č. 327/2005 Z.z. a preto nie je nevyhnutne potrebné zaujímať stanovisko k tomu, či žiadateľka spĺňa podmienku stavu materiálnej núdze a podmienku vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu.

Krajský súd nepovažoval záver odporcu o nespĺnení podmienky, že hodnota sporu neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy za správny. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľka požiadala o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z.z. vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I, č. k. 15C/7/2015, kde vystupuje ako žalobkyňa, žalovaným je Východoslovenská energetika, a.s. a predmetom sporu je zaplatenie 1.500,00 Eur s príslušenstvom (náhrada škody v uvedenej výške). Predmetom sporu, v ktorom žalobkyňa žiadala o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je suma súdneho poplatku 22,50 Eur, na zaplatenie ktorého bola vyzvaná Okresným súdom Košice I, ale hodnota sporu vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I, č. k. 15C/7/2014, t. j. zaplatenie 1.500,00 Eur s prísl. Z titulu náhrady škody.

Právny názor odporcu opierajúci sa o to, že dovolanie (v súvislosti s ktorým navrhovateľka podala žiadosť podľa zákona č. 327/2005 Z.z.) chce ako žalobkyňa podať proti uzneseniu o zaplatení súdneho poplatku za návrh vo výške 22,50 Eur, preto je hodnota sporu 22,50 Eur považoval za nesprávny. Suma 22,50 Eur je iba suma zaplatenia súdneho poplatku v zmysle uznesenia Okresného súdu Košice I, č. k. 15C/7/2014-35 z 19.05.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6Co/596/2014-48 z 22.01.2015, ktorým bolo žalobkyňi priznané oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok v rozsahu 3, ale hodnota sporu je o zaplatenie 1.500,00 Eur s prísl. (náhrada škody). Hodnota sporu v žiadnom prípade nemôže byť výška súdneho poplatku, na zaplatenie ktorého bol účastník vyzvaný súdom, ale hodnotou sporu je vždy to, čoho sa účastník svojím návrhom, resp. žalobou domáha. V danom prípade je to zaplatenie 1.500,00 Eur s prísl. ako náhrada škody. Zaplatenie súdneho poplatku je iba dôsledok podania žaloby na okresný súd a výška súdneho poplatku sa určuje podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien.

Na základe uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto podľa § 250q ods. 3 v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) OSP napadnuté rozhodnutie zrušil. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal odporca včas odvolanie z dôvodu, že rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie správneho orgánu, vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci

a zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzal rozsudok krajského súdu, je v rozpore s obsahom spisov. Vo svojom odvolaní navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporcu sp. zn. 5880/2016-KaKE, r. z. 34085/2016 o dňa 20. mája 2016 potvrdí. Odporca v svojom odvolaní trval na správnosti záveru, že hodnota sporu v uvedenom prípade predstavovala sumu 22,50 Eur.

V dôvodoch odvolania poukázal na dôvodovú správu k ust. § 6 ods. 1 písm.c) zákona č. 327/2005 Z.z. a spochybňoval vyjadrenie krajského súdu, že hodnotou sporu je vždy to, čoho sa účastník svojím návrhom, resp. žalobou, domáha. Výtkol krajskému súdu nezohľadnenie toho, že navrhovateľka jednoznačne uviedla, že žiada o právnu pomoc v dovolacom konaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/596/2014-48 zo dňa 22.01.2015, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 15C/7/2014-35 zo dňa 19.05.2014, ktorým jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 3. V tomto svojom dovolaní sa domáhala plného oslobodenia od súdnych poplatkov, teda aj v rozsahu, v ktorom nebola oslobodená, čo predstavuje 22,50 Eur.

Navrhovateľka síce pri žiadosti o právnu pomoc v časti „C“ síce uviedla spisovú značku (15C/7/2015), pod ktorou je vedené konanie na Krajskom súde v Košiciach I, kde vystupuje ako žalobkyňa, v konaní o náhradu škody, avšak za podstatné považoval, že navrhovateľka zároveň jednoznačne a výslovne špecifikovala, že v rámci tohto konania žiada o právnu pomoc vo veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/596/2014-48 zo dňa 22. januára 2015, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu v Košiciach I č. k. 15C/7/2014-35 zo dňa 19. mája 2014. Z obsahu tlačiva žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, ako aj samotného odvolania navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu vyplýva, že s rozhodnutím žalovaného nesúhlasí v celom rozsahu preto, že o právnu pomoc žiadala z dôvodu, že v dovolaní musí byť zastúpená advokátom, aby mohol vo veci dovolací súd rozhodnúť.

Odporca ďalej namietal, že správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v predmetnej veci prekročil rozsah svojej právomoci, keď spochybnil predmet žiadosti o poskytnutie právnej pomoci bez toho, aby tak urobila samotná navrhovateľka, ktorá naopak vo svojom odvolaní opätovne uvádzala, že sa na odporcu obrátila len z dôvodu, že o právne zastúpenia žiadala len z toho dôvodu, že v dovolacom konaní (predmetom ktorého je výška súdneho poplatku 22,50 Eur) je v zmysle Občianskeho súdneho poriadku povinné právne zastúpenie.

Odporca nespochybňoval, že konanie na účely ktorého navrhovateľka požiadala o poskytnutie právnej pomoci (vo veci súdneho poplatku za dovolanie), bezprostredne súvisí s konaním vo veci samej vedenej Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 15C/4/2014, avšak tieto konania sú vedené samostatne. Navrhovateľka jednoznačne uviedla, že žiadala o poskytnutie právnej pomoci v dovolacom konaní, a teda hodnota sporu v uvedenom konaní predstavuje sumu vo výške 22,50 Eur. Už v predchádzajúcom období sa navrhovateľka v rôznych konaniach opakovane obrátila na centrum, pričom vždy zadefinovala, v akom konaní, resp. jeho časti žiada o právnu pomoc, t. j. či v konaní vo veci samej alebo v konaní o jej dovolaní. Navrhovateľka ani vo svojom v svojom odvolaní nenamietala, že by žiadala o poskytnutie právnej pomoci v konaní vo veci samej, naopak sama opätovne zdôrazňovala, že k dovolaniu potrebuje advokáta. Pokiaľ by sa rozhodla obrátiť na centrum so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci aj v konaní o veci samej, nič jej v tomto postupe nebránilo a nebráni ani v súčasnosti.

Ak žiadateľ o právnu pomoc podá dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, je potrebné otázku zrejmej bezúspešnosti sporu či hodnoty sporu posudzovať samostatne, t. j. odlišne od veci samej, a to aj podľa toho, proti akému rozhodnutiu opravný prostriedok smeruje. Ak je spornou otázkou povinnosť zaplata súdneho poplatku (príp. jeho výška), potom hodnotou sporu v tomto dovolacom konaní je táto výška súdneho poplatku. Na podporu správnosti takéhoto postupu poukázal na závery uvedené v rozsudku NS SR sp. zn. 3Sžo/46/2016 zo dňa 14. decembra 2016.

Záverom odvolania považoval za potrebné uviesť, že Centrum právnej pomoci ako štátna rozpočtová organizácia pri hospodárení s finančnými prostriedkami sa riadi s rozpočtovými pravidlami, a preto musí

príhliadať aj na hospodárnosť a účelovosť použitia finančných prostriedkov. Uvedené vyústilo aj do uzákonenia podmienky vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu a podmienky minimálnej výšky hodnoty sporu ako podmienok na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci. V prípade, ak by mal odporca priznať nárok na poskytovanie právnej pomoci, napriek tomu, že hodnota sporu je nižšia ako minimálna mzda, je zrejmé, že štátne prostriedky vynaložené na právneho zástupcu žalobkyne by neboli vynaložené hospodárne a účelne.

Dňa 10. mája 2017 podala navrhovateľka písomné vyjadrenie, ktoré bolo elektronicky adresované Centru právnej pomoci, Kancelária Košice a následne podateľni Krajského súdu v Košiciach, neskôr bolo postúpené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Navrhovateľka uviedla, že odporca má byť nápomocný tým, ktorí žiadajú o ustanovenie advokáta v konaní, aby sa mohli dopomôcť spravodlivosti a nie toho, aby konanie predlžovali. Tvrdila, že sa už krajský súd v tomto konaní vôbec nezaoberal listinnými dôkazmi, len jej z časti priznal zaplatiť poplatok. Podľa jej tvrdenia centrum v tomto konaní poukazuje na niečo, čo on nevie, čo je logické, keď už v priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že z jej príjmu nevie zaplatiť advokáta, ani poplatok, nakoľko vo všetkých konaniach bola oslobodená. Záverom nesúhlasila s odvolaním odporcu žiadala, aby jej bol ustanovený advokát na zastupovanie.

III.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť a rozhodnutie odporcu potvrdiť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytované právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo

v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z ustanovenia § 1 zákona č. 327/2005 Z.z. vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť, a to predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy. Zákonodarca stanovil tieto podmienky v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. kumulatívne, čo znamená, že na to, aby bola žiadosť o poskytnutie právnej pomoci posúdená kladne, je nevyhnutné splniť všetky v uvedenom zákonom ustanovení upravené podmienky. Jednou z takýchto podmienok je práve určenie hodnoty sporu, v rámci ktorého sa o právnu pomoc žiada. Hodnota takého sporu musí prevyšovať hodnotu minimálnej mzdy stanovenej v príslušnom období.

IV.

Predmetom konania podľa tretej hlavy piatej časti OSP, vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3Sp/20/2016 je preskúmanie zákonnosti neprávoplatného rozhodnutia a postupu správneho orgánu - Centra právnej pomoci na základe odvolania podaného navrhovateľkou. Napadnutým rozhodnutím navrhovateľke nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci ktorý si uplatnila žiadosťou doručenou dňa 18.3.2016, v časti B formulára žiadosti „Informácie o spore, ohľadom ktorého žiadate právnu pomoc“, bod Bl. „Uveďte v akej právnej veci žiadate o právnu pomoc a opíšte v stručnosti prípad“ uviedla: „Vo veci zaplatenia súdneho poplatku, kde súd ma neoslobodil len z časti. Z toho dôvodu, že rozhodnutie OS KE I potvrdené KS KE podávam dovolanie na NS SR Bratislava nakoľko spĺňam všetky podmienky na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Súd nevykonal také dôkazy, ktoré som ja navrhovala“.

Odporca vychádzajúci zo zistenia že právna pomoc je požadovaná v dovolacom konaní vo veci súdneho poplatku, ktorý na základe právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach predstavuje 22,50 Eur. Vzhľadom na nesplnenie zákonného kritéria minimálnej hodnoty sporu v zmysle § 6 ods. 1 písm. c) zák. č. 327/2005 Z.z. preto navrhovateľke nebol v tomto konaní priznaný nárok na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci, zrušený rozsudkom krajského súdu pre nesprávne právne posúdenie existencie prekážky pre nepriznanie nároku.

Najvyšší súd ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľky a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Po preskúmaní a vyhodnotení dôvodov, na základe ktorých odporca nepriznal navrhovateľke nárok na poskytovanie právnej pomoci, dospel k záveru, že odporca v danom prípade postupoval náležite v súlade s ustanoveniami zákona č. 327/2005 Z.z. Z uvedených dôvodov konštatuje, že súd prvého stupňa nerozhodol vo veci v súlade so zákonom, keď rozhodnutie odporcu napadnuté opravným prostriedkom zrušil pre nesprávne právne posúdenie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na rozdiel od krajského súdu, najvyšší súd sa stotožnil s právnym vyhodnotením odporcu, ktorý pri posudzovaní žiadosti navrhovateľky o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 18. marca 2016, vychádzal z určenia konania, v ktorom bolo požadované bezplatné právne zastúpenie tak, že sa jednalo o konanie vo veci dovolania proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie okresného súdu Košice I. (vydané v konaní 3Sp/20/2016) o priznanie oslobodenia od povinnosti platiť súdny poplatok v rozsahu 3. Predmetom dovolacieho konania, na ktoré je zo zákona vyžadované právne zastúpenie je nevyhovenie žiadosti o priznanie oslobodenia od platenia súdneho poplatku v rozsahu 1, čo predstavuje sumu 22,50 Eur. Hodnota sporu bola teda správne podľa výšky tejto finančnej účasti, na ktorú bola účastníčka konania (tu navrhovateľka) zaviazaná. Rovnakým spôsobom posudzoval danú problematiku Najvyšší súd v konaní 3Sžo/46/2016, kde rozhodol rozsudkom zo dňa 14.12.2016.

Len pre úplnosť najvyšší súd dopĺňa, že navrhovateľka odvolanie podala s odkazom na dovolacie konanie, v ktorom musí byť zastúpená advokátom. Z okolností je zrejmé, že žiadosť o priznanie právneho zastúpenia nebola podaná vo veci samej, v konaní o náhradu škody, kde právne zastúpenie nie je povinné.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky odporcu vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že rozhodnutie odporcu potvrdil. (§ 250l ods. 2 OSP v spojení § 250q ods. 2 OSP a § 220 OSP)

O náhrade trov konania (prvostupňového aj odvolacieho) rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 224 ods. 2 OSP tak, že neúspešnej navrhovateľke ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.